

سکوت جریان های سیاسی چه مفهومی دارد؟!

رهامی؛ فعال سیاسی اصلاح طلب، گفت: سکوت جریان های سیاسی یا به دلیل دادن فرصت به دولت است یا اینکه آنها رصد دولت را به خود مردم واگذار کرده اند. شاید هم از اصلاح شرایط ناامید شده اند که این سکوت نگران کننده است.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، محسن رهامی در گفت و گویی با بیان اینکه حاکمیت احزاب لازمه برقراری نظام جمهوری است، اظهار کرد: هیچ کشوری را نمی توانید بیابید که به معنای واقعی کلمه جمهوری باشد و احزاب در آن نظام ها حرف اول و آخر را نزنند. کشورهای اروپایی و آسیایی از قبیل ژاپن، هند و کره جنوبی بر محوریت احزاب حرکت می کنند.

وی در ادامه افزود: در کشور ما احزاب با وجود استقرار نظام مشروطه و جمهوری اسلامی که هر دو مبتنی بر انتخابات و احزاب است، هنوز جا نیفتاده اند و نظام حزبی برقرار نشده است در نتیجه جریان های سیاسی در انتخابات بدون تابلو از کاندید انتخابات ریاست جمهوری یا لیست انتخابات مجلس شورای اسلامی و شورای شهر حمایت می کنند اما هیچ گاه بابت عملکرد خود در معرفی این افراد به مردم پاسخگو نیستند و همین مساله به اعتماد عمومی آسیب زده است.

این فعال سیاسی در تشریح ویژگی های جریان های سیاسی واقعی، خاطرنشان کرد: جریان های سیاسی واقعی دارای جایگاه و عقبه مردمی هستند و در انتخابات می توانند ۳۰ تا ۵۰ درصد مردم را به پای صندوق بیاورند. این جریان ها اساسنامه و مرامنامه مدون و روشن در حوزه های مختلف داشته و مردم می توانند براحتمی از مواضع آنها در مسایل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مطلع شوند. همچنین این جریان ها برای حل مشکلات کشور دالی برنامه بوده و شعار سر نمی دهند و مسئولان این جریان ها خود را در برابر مردم مسئول دانسته و نسبت به عملکرد خود پاسخگو هستند.

رهامی در ادامه گفت: نظام انتخاباتی و سیاسی ما مبتنی بر نظام حزبی نیست و احزاب در تصمیم گیری ها دست بالا را ندارند. از سویی با تفسیری که از نظارت توسط شورای نگهبان شده است، بعضا حزبی بودن امتیاز منفی محسوب می شود و حتی صلاحیت دبیران کل احزاب هم تایید نمی شود. در نتیجه رئیس جمهوری هم که با حمایت احزاب به قدرت می رسد اعلام می کند که به هیچ جریان و حزبی وابستگی ندارد. در واقع در ایران احزاب به معنای واقعی شکل نگرفته اند و بیشتر محافل نزدیک به قدرت و جریان های حاکم در بستن لیست ها یا تهیه لیست وزرای پیشنهادی نقش دارند. وی با اشاره به سکوت جریان های سیاسی در کشور، اظهار کرد: احزاب در حال حاضر بلامتکلیف هستند و خود را هم مسئول شرایط کشور نمی دانند چون به آنها اجازه فعالیت در دو انتخابات اخیر داده نشده است. حاکمیت هم آنقدر که لازم است، نقد را تحمل نمی کند.

از سویی دولت هم تازه کار خود را آغاز کرده و در حال برنامه ریزی برای تحقق برنامه هایش است و جریان های سیاسی در حالت انتظار و رصد این برنامه ها برای ۶ ماه تا یکسال هستند و در واقع به دولت فرصت داده اند که برنامه هایش را اجرا کند تا اگر دولت در این راه موفق نشد، نگوید جریان های سیاسی مانع موفقیت من شدند. اینگونه هم می شود گفت که جریان های سیاسی رصد دولت را به خود مردم واگذار کرده اند تا آنها خودشان درباره عملکرد دولت قضاوت کنند که آیا پس از چند ماه ارزش پول ملی تقویت می شود؟ تورم کاهش می یابد و شرایط اقتصادی بهبود می یابد؟ مشکلات سیاست خارجی حل می شود؟ مسکن ساخته می شود؟

این فعال سیاسی در پایان تصریح کرد: از نگاهی دیگر سکوت جریان های سیاسی نگران کننده است زیرا این سکوت به دلیل ناامیدی از اصلاح وضع موجود می تواند باشد. این خطری بزرگ است که دلسوزان و منتقدان به این نتیجه برسند که گوش شنوایی و امیدی برای اصلاح شرایط کشور وجود ندارد.

دولت ابتدا از منتقدان و فعالان سیاسی مشورت خواست اما در ادامه برای تدوین برنامه ها و تهیه لیست وزرا هیچ استفاده ای از این مشورت ها نشد و معلوم شد که دولت آمادگی پذیرش مشورت را ندارد. این سکوت اگر به این دلیل باشد، اصلا علامت خوبی نیست. اگر حسگرهای جامعه از کار بیفتد، جامعه هم دچار کرختی می شود.